

اعمال غیرمجاز در مطب ها 1

- مصوب چهل و پنجمین جلسه مورخ 1355/10/6 هیأت مدیره نظام پزشکی مرکز.

- 1- کلیه اعمالی که با بیهوشی عمومی توأم باشد؛ همچنین اعمالی را که آنستزی لازم داشته باشد.
 - 2- اعمالی که برای اجرای آن باز کردن حفره شکمی الزامی باشد (منجمله انواع فتق‌ها)
 - 3- اعمال جراحی روی استخوانهای بزرگ و طویل بدن.
 - 4- اعمال جراحی داخل قفسه صدری، کاتتریسیم قلب و عروق.
 - 5- اعمال روی عضلات - اوتار - اعصاب - عروق، مگر در مواقع اورژانس.
 - 6- اعمال جراحی داخلی دستگاه‌های تناسلی زن و مرد و مجاری ادراری آنها، گذاردن فورسپس و زایمانهای غیرطبیعی و طبیعی.
 - 7- کلیه اعمال جراحی روی ستون فقرات و مغز و نخاع و داخل جمجمه.
 - 8- اعمال جراحی وسیع استخوانهای فك و صورت و داخل دهان و حلق (منجمله شکاف سقف دهان و لب شکری، لوزتین و آدنوتید و سینوسها).
 - 9- بیوپسی انساج داخل مری - تراشه - برونشها - روده‌ها - مثانه - کبد - طحال.
 - 10- عمل کاتاراکت - گلوکوم - پارگی شبکیه - تومورهای حفره حدقه چشم، استرایپسم چشم.
 - 11- عملیات وسیع گوش میانی و داخلی از قبیل تمپانوپلاستی و غیره.
 - 12- عمل جراحی استئوسنتز در شکستگی شکستگی‌های فکین و اوپن رداکشن.
 - 13- بیرون آوردن کیست و تومورهای عمیق استخوانی فکین.
 - 14- رزکسیون فك.
 - 15- رزکسیون کندیل فك.
 - 16- رزکسیون زبان.
 - 17- عمل جراحی باز در آرج زیگما.
 - 18- جراحی و ترمیم شکاف مادرزادی سقف دهان و لب شکری.
 - 19- بریدن و برداشتن غده بزاقی.
 - 20- جانداختن در رفتگی قدیمی مفصل گیجگاهی - فکی.
 - 21- عمل جراحی روی عصب دندانی تحتانی.
 - 22- بیرون آوردن ریشه قدیمی و جسم خارجی از سینوس که مستلزم جراحی سینوس است.
- قانون اجازه پرداخت حق محرومیت از مطب

ماده 1- اجازه داده می‌شود به دارندگان مدرک دکتری در رشته‌های گروه پزشکی (پزشکی، دندانپزشکی، دامپزشکی، داروسازی، علوم آزمایشگاهی) و پیراپزشکی و بهداشتی که بطور رسمی برابر مقررات مربوط در وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی، شرکت‌های دولتی و شرکتها و سازمانهایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است و نهادهای انقلاب اسلامی، شاغل می‌باشند و مستقلاً توان اشتغال در خارج از محیط اداری را دارند در صورتیکه بطور تمام وقت در رشته‌های بهداشتی، درمانی، کشاورزی و یا محیط زیست، در خدمت بوده و به کار انتفاعی تخصصی (اعم از مطلب، داروخانه و آزمایشگاه و غیره) اشتغال نداشته باشند و 60 ساعت در ماه در غیر ساعات اداری مشغول خدمت باشند، (در قبال انجام وظایف و مأموریت‌های محوله در غیرساعات اداری) با تشخیص بالاترین مقام اجرائی دستگاه مبلغی حداکثر معادل حقوق و فوق‌العاده شغل یا مزایای شغل دریافتی، بعنوان حق محرومیت از مطب پرداخت شود.

تبصره 1- مشمولین این ماده منحصراً در صورتیکه بیش از 60 ساعت در خارج از ساعات اداری به انجام وظایف محوله مشغول شوند، معادل کار اضافی مازاد بر 60 ساعت مذکور، طبق مقررات مربوط از فوق‌العاده اضافه کار ساعتی استفاده خواهند نمود.

تبصره 2- شاغلین مشاغل مذکور در این ماده مشمول قانون معافیت مالیات وجوهی که تحت هر عنوان باستثنای حقوق و فوق‌العاده شغل به پزشکان، دندانپزشکان و دکترهای داروساز و دامپزشکان پرداخت می‌شود، مصوب 1362/8/22 مجلس شورای اسلامی نیز می‌باشند.

ماده 2* - دانشگاهها و دانشکده‌های علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی مجازند از خدمت تمام وقت (شبانه روزی کامل) اعضای هیأت علمی دانشکده‌های گروه پزشکی و شاغلان رشته‌های پیراپزشکی استفاده کنند و در ازای آن حداکثر معادل صد درصد (100%) حقوق فوق‌العاده شغل آنان را به عنوان حق محرومیت از مطلب، داروخانه، آزمایشگاه یا انواع دیگر درآمدهای خارج از دانشگاه بپردازند.

* - اصلاحیه به موجب مصوبه مورخ 1375/10/12

تبصره - مشمولین این ماده مجاز نمی‌باشند در خارج از دانشگاهها و دانشکده‌های علوم پزشکی خدمات پزشکی و پیراپزشکی تخصصی انتفاعی خود را ارایه نمایند.

ماده 3- استفاده توأم هر يك از مشمولین این قانون از حق محرومیت از مطب موضوع مواد 1 و 2 این قانون ممنوع می‌باشد.

ماده 4- از تاریخ اجرای این قانون، قانون جازة پرداخت حق محرومیت از مطب به دامپزشکان وزارت کشاورزی مصوب 1363/8/29 و لایحه قانونی راجع به استفاده از خدمات تمام وقت استادان دانشکده‌های پزشکی و دندانپزشکی و شاغلان رشته‌های وابسته مصوب 1359/4/25 شورای انقلاب اسلامی ایران و سایر قوانین و مقررات مربوط به پرداخت حق محرومیت از مطب ملغی است.

قانون فوق مشتمل بر چهار ماده و چهار تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه بیست و دوم آذرماه یک هزار و سیصد و شصت و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ 1366/9/26 به تایید شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - اکبر هاشمی

تاریخ: 1384/7/10 شماره دادنامه: 355 کلاسه پرونده: 82

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.

شاکی: معاون امور اقتصادی و زیر بنائی سازمان بازرسی کل کشور.

موضوع شکایت و خواسته: ابطال تصویب‌نامه شماره 11411/ ت 503 ه مورخ 1374/1/5 هیأت وزیران.

مقدمه: معاون امور اقتصادی و زیربنائی سازمان بازرسی کل کشور طی نامه شماره 1/4/25143 مورخ 1382/9/9 تصویر گزارش گروه بازرسی امور مدیریت و برنامه‌ریزی سازمان بازرسی کل کشور را در خصوص مصوبه شماره 11411/ت/305/ه مورخ 1374/1/5 هیأت دولت ارسال داشته‌اند. در این گزارش آمده است، هیأت وزیران به موب تصویب‌نامه شماره 11411/ت/305/ه مورخ 1374/1/5 با استناد به ماده 6 قانون نظام هماهنگ پرداخت، اجازه پرداخت يك ماده حقوق و فوق‌العاده شغل به عنوان فوق‌العاده حق محرومیت از مطب به کلیه دارندگان مدرک دکتری در رشته‌های گروه پزشکی، پیراپزشکی و بهداشتی که در دستگاههای مشمول قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان

دولت شاغل هستند را صادر نموده است. غافل از اینکه قانون اجازه پرداخت حق محرومیت از مطب مصوب 1366/9/22 با جامعیت و قاطعیت کامل حاکم بوده و در زمره قوانین مغایر با قانون نظام هماهنگ پرداخت نیز نبوده است. فلذا تصویب نامه مزبور موجبات دریافت مضاعف فوق العاده حق محرومیت از مطب را برای مشمولین شاغل در دستگاههای نظام هماهنگ پرداخت در يك مقطع زمانی و با استناد به دو مجوز را فراهم آورده است. پیشنهاد می گردد نسخه ای از گزارش به دیوان عدالت اداری ارسال تا نسبت به بررسی موضوع و صدور حکم ابطال مصوبه هیأت دولت که موازی قانون یاد شده تصویب شده و واجد ایرادها و ابهامهای فراوان «از جمله اینکه مشخص ننموده آیا يك ماه حقوق و فوق العاده شغل بایستی در هر ماه پرداخت گردد یا پرداخت آن فقط برای يك بار در هر سال یا سال تصویب مصوبه یا ... مدنظر بوده است؟ و همچنین مشخص نشده پرداخت مذکور به کدام شاغلین (رسمی یا غیررسمی یا هر دو، پاره وقت یا تمام وقت) بایستی انجام شود و هكذا اشتغال در رشته پزشکی یا داشتن پروانه یا نداشتن آن و... نیز جزء شرایط لحاظ نشده است» می باشد اقدام مقتضی معمول فرمایند. معاون دفتر امور حقوقی دولت در پاسخ به شکایت مذکور طی نامه شماره 20441 مورخ 1384/6/15 مبادرت به ارسال تصویر نظریه شماره 1602/155115 مورخ 1383/9/30 سازمان مدیریت و برنامه ریزی نموده است. در نامه اخیرالذکر آمده است، قانون اجازه پرداخت حق محرومیت از مطب مصوب 1366/9/22 مجلس شورای اسلامی قبل از تاریخ قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت مصوب 1370/6/13 مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده و قابل اجراء بوده است. حسب مفاد ماده (6) قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت که مقرر می دارد «به دولت اجازه داده می شود و در اجرای نظام هماهنگ پرداخت به منظور تطبیق وضع کارکنان دستگاههای مشمول مقررات خاص و جذب و نگهداری نیروهای مناسب برای مشاغل تخصصی و مدیریتی در موادی که در این قانون پیش بینی نشده است فوق العاده های خاص وضع نماید.» برقراری هر گونه فوق العاده خاص جهت مستخدمین دستگاههای دولتی منوط به تصویب هیأت وزیران می باشند لذا حسب تصمیم مورخ 1371/11/28 هیأت وزیران مقرر گردید شورای حقوق و دستمزد در خصوص پرداخت فوق العاده حق محرومیت از مطب و فوق العاده کار با اشعه تصمیم مقتضی اتخاذ کند که براساس تصمیم شورای حقوق و دستمزد مقرر شد فوق العاده حق محرومیت از مطب به میزانی که در پایان سال 1369 به مستخدمین ذینفع پرداخت می شده مطابق قانون مربوط کماکان به آنان پرداخت گردد تا هیأت وزیران بر اساس ماده 6 قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت نسبت به تعیین میزان فوق العاده مذکور بر مبنای حقوق و فوق العاده شغل قانون نظام هماهنگ پرداخت اقدام نماید. متعاقباً پس از ارائه طرح تصویب نامه پیشنهادی از سوی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و انجام بررسیهای لازم توسط سازمان امور اداری و استخدامی کشور تصویب نامه شماره 11411/ت/503/ه مورخ 1374/1/5 صرفاً به منظور تعیین میزان فوق العاده محرومیت از مطب به تصویب هیأت وزیران رسید. از آنجا که فوق العاده محرومیت از مطب از سال 1366 تا تاریخ تصویب تصویب نامه مزبور مستند به قانون اجازه پرداخت حق محرومیت از مطب پرداخت گردیده بنابراین سایر مقررات قانون مورد بحث که تاکنون نقض نگردیده است کماکان لازم الاجراء بوده و تصویب نامه مورد اشاره صرفاً برای تعیین میزان جدید فوق العاده محرومیت از مطب قابل پرداخت به مستخدمین به تصویب رسیده است و مجوز جدیدی جهت پرداخت حق محرومیت از مطب به طور مضاعف نمی باشد. علیهذا اقدام دستگاههای دولتی که فوق العاده مذکور را به طور مضاعف پرداخت نموده اند منطبق بر قوانین و مقررات مربوط نبوده و می بایست نسبت به کان لم یکن نمودن آن اقدام لازم معمول شود با توجه به مراتب فوق نقض تصویب نامه مورد بحث توجهی ندارد و ضروری است اعمال خلاف دستگاههای دولتی (در صورت وقوع تخلف) متوقف گردد. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق با حضور رؤسای شعب بدوی و رؤسا و مستشاران شعب تجدید نظر تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رأی می نماید.

رأی هیأت عمومی

قانونگذار به شرح ماده يك قانون اجازه پرداخت حق محرومیت از مطب مصوب 1366 پرداخت فوق العاده محرومیت از مطب را به دارندگان مدرک دکتری در رشته های گروه پزشکی (پزشکی، دندانپزشکی، دامپزشکی، داروسازی، علوم آزمایشگاهی) و پیراپزشکی و بهداشتی حداکثر معدل حقوق و فوق العاده شغل یا مزایای شغل دریافتی در صورت تحقق و اجتماع شرایط مقرر در ماده مذکور تجویز کرده و طبق ماده 2 قانون فوق الذکر مبلغ قابل پرداخت از این بابت از به مشمولین ماده اخیرالذکر تعیین نموده که به شرح اصلاحیه مصوب 1375 میزان آن حداکثر تا معادل صد درصد حقوق و فوق العاده شغل افزایش یافته است. بنابراین تصویب نامه شماره 11411/ت/305/ه مورخ 1374/1/5 هیأت وزیران که علیرغم وجود حکم صریح مقنن در باب فوق العاده محرومیت از مطب و میزان آن با تمسک به ماده 6 قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت مصوب 1370 که منحصرأ ناظر به جواز پرداخت فوق العاده خاص به مشمولین مقررات استخدامی خاص می باشد به تصویب رسیده و متضمن وضع قاعده آمره راجع به فوق العاده حق محرومیت از مطب و میزان آن می باشد، خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات قوه مجریه در وضع مقررات دولتی تشخیص داده می شود و به استناد قسمت دوم ماده 25 قانون دیوان عدالت اداری ابطال می شود.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - علی رازینی